

skal jeg ikke komme ind derpaa. Jeg gaar ud fra, at, naar Regjeringen har opført denne Række Arbeider fortrinnsvis paa dette Lovforslag og dermed opfordret Thinget til forlods at tage dem under Overveielse og Afgjørelse, har det ikke dermed været dens Hensigt at foregribe de Afgjørelser, som Thinget maatte finde Anledning til overfor Bevillingerne paa selve Finantsloven, og naar den særlig har fremhævet disse Sager, gaar jeg ligeledes ud fra, at den ikke dermed har villet tilkjendegive, at disse Arbeider ere de, som forekomme den mest nødvendige og mest paatrængende, og som derfor i Tilfælde af Begrænsning af den samlede Bevilling fortrinnsvis burde bevilges, men at den derved kun har villet tilkjendegive, at det er de Arbeider, som hurtigst og lettest kunde sættes i Værk, altsaa med mest Udbytte for Arbeiderne kunde give Bøffæstigelſe til dem i de kommende Maaneder, og at følgelig det Spørgsmaal maa staa Thinget fuldstændig frit, om de foreslaaede Arbeider i og for sig, under Forudsætning af, at ikke Alt, hvad der er forlangt paa Finantsloven, bliver bevilget, maatte være dem, som fortrinnsvis skulde bevilges, eller om forskjellige af dem maatte være af en saadan Bøffæstigelſe, at man fandt det rigtigt at udskyde dem og lade dem træde tilbage for andre Arbeider, der i og for sig skjønnedes at være af en mere paatrængende Bøffæstigelſe for Staten. Jeg ser saaledes ikke rettere, end at det vil staa Thinget fuldstændig frit at udskyde enkelte, det vil jo sige enhver enkelt af de opførte Bevillinger, at Thinget vil have fuld Frihed overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt det paagjældende Arbeide er af den Natur, at det bør bevilges i den nærmeste Fremtid eller snarere udskydes til et noget senere Tidspunkt. Jeg vil saaledes, idet jeg betragter det væsentlig som en fremfkyndet Behandling af de paagjældende Poster paa Finantsloven, meget varmt anbefale Lovforslaget til Thingets Velvillie, fordi jeg tror, at dets Vedtagelse vil have ikke ringe Bøffæstigelſe til at lindre den Nød og de Vanskeligheder, som vi jo desværre Alle forudse for den kommende Vinter.

Finantsministeren (Estrup): Jeg skal ganske stadfæste, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Afd. Valgtreds (Scharling) udtalte som sin Formening om Lovforslagets Bøffæstigelſe, nemlig at det ingenlunde er Regjeringens Mening ved dette Lovforslag at faae Bevilling til Udførelsen af de Arbeider, som Regjeringen anser for at være de i og for sig vigtigste, men kun at faae

Bevilling til uopholdelig at iværksætte de Arbeider, som allerede nu ere modnede til at sættes i Værk. Man har ment, at i alt Fald en stor Del af de paagjældende Arbeider allerede nu maatte være Finantsudvalget og derved tillige Thinget i den Grad bekendte, at det ikke kunde have nogen Vanskelighed for Thinget hurtig at tage sin Bestemmelse om det langt overveiede Tal af de Arbeider, der her ere opførte. Jeg skal gjentage, hvad jeg i Fjor udtalte om et lignende Forslag fra Regjeringens Side: Har Thinget Tvivl, om flere eller færre af disse Arbeider i Virkeligheden bør udføres, da skyd dem ud af denne Lov, og lad os faae Bevilling til at udføre de Arbeider, som dette Thing ikke kan have nogen Tvivl om ere fornuftige.

Det er ikke mig muligt at angive, hvor meget der af de opførte 3 Millioner vil blive anvendt til ligefrem Arbeidsløn. Jeg skal imidlertid formene, at efter selve Arbeidernes Bøffæstigelſe vil det være en meget betydelig Del. Men det, jeg egentlig vilde bemærke, er, at ogsaa Udgifter, der ikke blive anvendte umiddelbart til at betale Arbeidsløn, alligevel komme til Nytte under de nuværende trykkede Tider. Det gjælder ikke mindst om den Del af Udgifterne, som medgaar til Anskaffelsen af Materialer. Have vi f. Ex. et Bygningsarbeide, skulde jeg formene, at Tilveiebringelsen og Kjøbet af saadanne Byggematerialer, som tilvirkes her i Landet, som Mursten osv., ogsaa vil komme væsentlig til Nytte under de nuværende Forhold, og det ikke mindst for Arbeiderne. Jeg kan ikke antage, at der skulde være fra Thingets Side nogen afgjørende Grund til ikke at behandle det foreliggende Lovforslag af formelle Hensyn, naar jeg ser hen til, at Folkethinget i forrige Samling behandlede et ganske lignende Forslag. At der ikke kom noget Resultat ud af Forhandlingen, er vist nok, og det er jo meget beklageligt. Men jeg ser ikke rettere, end at, naar man i forrige Samling kunde behandle et lignende Forslag uden formel Betænkkelighed, maa det samme være Tilfældet i denne Samling. Jeg anbefaler Forslaget til velvillig og hurtig Behandling, og jeg skal gjentage, at jeg sætter saa megen Pris paa en alvorlig Forhandling, at jeg langt hellere vil savne væsentlige Dele af Forslaget, som kunde blive udfyldte til nærmere Underjøgelſe, end at den hele Behandling skulde udskydes, til man var kommen paa det Rene med Realiteten af de her nævnte Forslag. Jeg tror, at det gjælder i een Forstand her, at dersom man vil udrette Noget i denne Retning, kommer det an paa hurtig at tage fat.